

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԽՕՍՔ

ՄԱՀՈՒԱՆ ԽՈՐՏԱԿՈՒՄԸ

ԴԱՍԵՐ՝ ՃՇՄԱՐԻՏ ԲՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ ԱՊՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

ԲԱԲԳԵՆ ԱՐԵՇՊԻՍԿՈՊՈՍ Առաջնորդ՝ Գանատայի Հայոց Թեմի

Դարձեալ հրեշտակներու ուրախ աւետիսին ենք ունկնդիր, մարդոց եւ աշխարհին համար հնչեցուած յաղթանակող մեծագոյն աւետիսին, այս անգամ լոյս գերեզմանէն հնչող, ՅԱՐԵԱՒ ԱՍՏՈՒԱԾ, մարգարեական կանխասացութեամբ՝ «Մահը կլանուեցաւ, յաղթանակը շահուեցաւ» (Ես. 25.8): Այո՛, մահը նուաճուեցաւ կեանքով, եւ ահա Յարութեան աւետիսն է, որ կը հնչէ ամէնուրեք:

Ի՛նչ հրաշք՝ Մեղքի ու մահուան թագաւորութեան անկումը: Մարմնացեալ հօգոր Աստուած խորտակեց դժոխքի դռները, արձակեց մահուան կապանքներով գերեվարուածները:

Ի՛նչ հրաշք. Տէրը մահուամբ մահուան յաղթեց, և մարդուն կեանք շնորհուեցաւ առաւել կեանք: Մահուան անիմաց երկիւղին դիմաց կանգնած մարդուն համար, Տէրը կեանք պարգեւելու առաքելութիւն դարձուց իր երկրաւոր կեանքը, հռչակելով. «Ես եկայ՝ որպէսզի կեանք ունենան, եւ լեցուն կեանք ունենան» (Յհ 10.10):

Այո՛, մահուան նուաճումով աստուածապարգեւ կեանքն էր, որ յաղթականօրէն վերադարձաւ աշխարհ: Թափուր գերեզմանէն տերունական ձայնն է, որ կը հնչէ դարձեալ. «Ես եմ Յարութիւնը եւ Կեանքը» (Յհ 11.25):

Թող Յարութեան տօնը վերանորոգէ մեր հաւատքը, նոր ու անմահական կեանք պարգեւէ բոլորիս:

Թող Յարուցեալ Փրկիչը ամրացնէ մեր ժողովուրդի միասնականութիւնը, հօգրացնէ մեր հայրենիքը, զայն դնելով խաղաղ ու բարգաւաճ կեանքի ճանապարհներուն վրայ:

Աստուծոյ բոլոր հրամանները մեր հանգստութեան համար են. Ան երբ երանի կու տայ աղքատներուն, հեզերուն եւ սգաւորներուն, ողորմածներուն եւ ուրիշներուն, այս բոլորէն Ինքը ոչի նչ կ'օգտուի, այլ անոնցմով մեզ կը զարդարէ: Երբ կ'ըսէ՝ «Անօթեցայ», Ան տուածիդ կարօտ չէ, Ինքը կրնայ աղքատները կերակրել, սակայն այդ խօսքով քու բարիքդ կը ցանկայ: Ինչպէս որ արեւը պէտք չունի մեր միջոցով տեսնուելու. նոյնիսկ եթէ մէկը իրեն չնայի, միշտ իր պայծառութեամբ կը մսայ, այլ մե նք ենք, որ կը շահինք իր ներկայութեամբ, այս իրականութիւնը որքա՛ն անելի կը պատշաճի Աստուծոյ:

Մի՛ ըսեր, թէ՛ չեմ կրնար ինծի նախատողները սիրել, այլ ըսէ՛, թէ՛ չեմ կրնար ատել, որովհետեւ այս վերջին խօսքը Քրիստոսի աշակերտին յատուկ է, մինչ առաջինը սատանայի աշակերտին:

Երբ բարիքներով շրջապատուած ես եւ գոհութիւն կը յայտնես, ըրածդ մեծ բան չէ, որովհետեւ պատճառը պատիւն է. բայց երբ վիշտի մէջ գոհութիւն կը յայտնես, անիկա գովելի կը դառնայ եւ ինքնին մեծ նշանակութիւն կ'ունենայ բազմաթիւ առաքինութիւններով զարդարուած. նախ՝ զԱստուած կ'ընդախաջնես, երկրորդ՝ սատանան կ'ամչցնես եւ երրորդ՝ վիշտերդ այլեւս չես զգար:

Բարեւոյ Մաշկեւորքի

ՃԻՇՏԸ ԳԻՏԱՍՆՔ

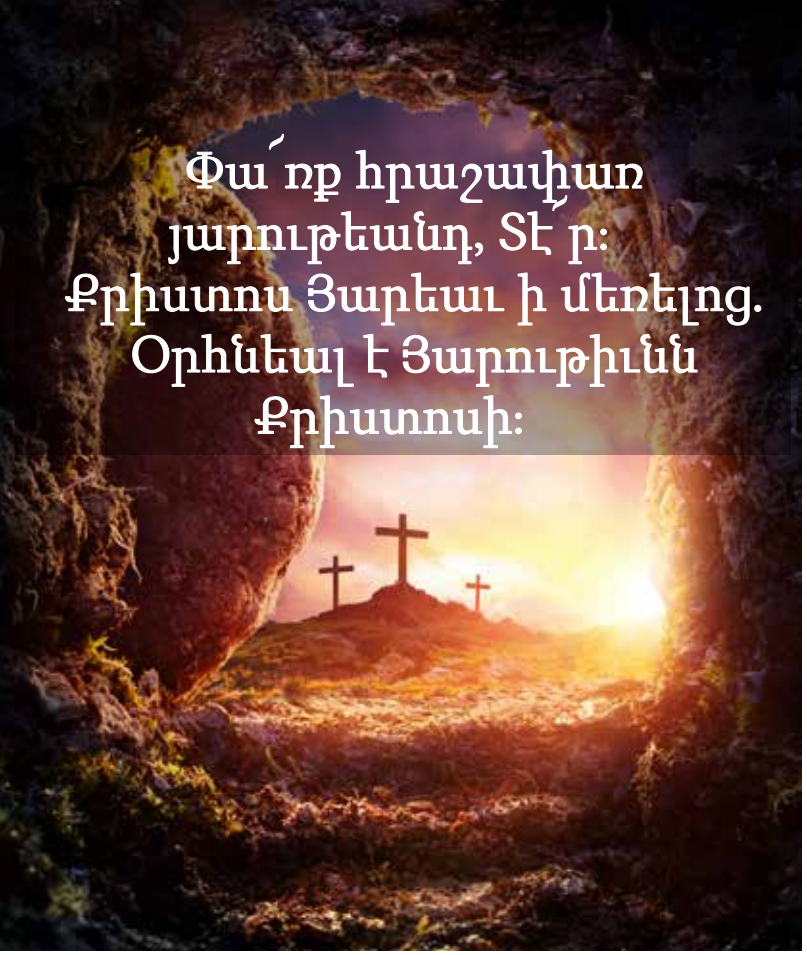

Զատկուան յատուկ՝ ժողովրդական ընդհանրացած սովորութիւն է հաւկիթներ գոյնզգոյն ներկելն ու հաւկթախաղ կազմակերպելը:

Ընդհանրապէս աշխարհի բոլոր կրօններուն մէջ հաւկիթը կարեւոր նշանակութիւն կը ներկայացնէ. նոյնիսկ հին հռոմէացիներն ու յոյները ձու կը նուիրէին իրենց չաստուածներուն:

Կարդանք միջնադարու աստուածաբան՝ Գրիգոր Տաթեւացիին հետեւեալ բացատրութիւնն ու մեկնաբանութիւնը կարմիր ներկուած՝ հաւկիթի մասին. «Զատկին հաւկիթ կը ներկենք... Միա՛յն Զատկին հաւկիթ կը ներկենք, որովհետեւ հաւկիթը օրինակն է ամբողջ աշխարհին, եւ ինչպէս իմաստունները կ'ըսեն, դուրսի կեղեւը կը նմանի երկնքին, մաշկով տուպրակը՝ օդին, սպիտակ բաժինը՝ ջուրին, դեղինն ալ, այսինքն՝ մէջը, երկիրն է: Իսկ կարմիր ներկը կը նշանակէ, թէ ամբողջ աշխարհը փրկուեցաւ Քրիստոսի արեամբ: Իսկ մենք հաւկիթը մեր ձեռքերուն մէջ առնելով կը հռչակենք մեր փրկութիւնը: Այդ է պատճառը, որ մեր պահքը սկսելու եւ աւարտելու համար նախ, հաւկիթ կ'ուտենք եւ յետոյ ուրիշ կերակուրներ»:

Ուրեմն հաւկիթը կեանքի եւ յարութեան խորհրդանիշն է, իսկ կարմիր գոյնը Յիսուսի արիւնը, որ թափուեցաւ մարդոց փրկութեան համար:

ՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

ՀՈԳԵՒՈՐ ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ

«Կայէ՛ն, ո՞ր է քու եղբայրդ Աբելը» (Ծն 4.8):

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ

Աստուածաշունչին մէջ յիշատակուած շատ պատուեմքեր կան, որոնցմէ իւրաքանչիւրը իրեն յատուկ այծմէական, հոգեւոր եւ բարոյական պատգամ մը կը փոխանցէ, դաս մը կը սորվեցնէ մեզի:

Սուրբգրային պատուեմքերու գլուխ-գործոցներէն մէկը, երկու եղբայրներու՝ Կայէնի եւ Աբելի պատմութիւնն է. երկու եղբայրներ, որոնք Աստուծոյ բարիքները կը վայելէին: Աբելը Աստուծոյ աչքին աւելի հաճելի թուեցաւ, իր մատուցած նուէրներուն համար. իսկ Կայէն, նախանձէն բորբոքած, քարի մը հարուածով վերջ տուաւ իր եղբոր կեանքին:

Սակայն Աստուծային ձայնը ամպրոպագոռ ուժով, պոռթկացող շեշտով գոչեց. «Կայէ՛ն, ո՞ր է քու եղբայրդ Աբելը»:

Կայէնի եւ Աբելի պատմութիւնը պատկերն է մերօրեայ հասարակական կեանքին: Այսօր ալ ամէն տեղ, ազահութեան, փառքի եւ մանաւանդ նախանձի գրգիռներէն մղուած, եղբայրասպան կոիւներ ու պատերազմներ կը ծագին ու կը մղուին, պայքարի անուան տակ:

Ինչպէս որ անհատ մարդը կ'ուզէ ինքզինք պարտադրել ուրիշին, նոյնիսկ անոր գոյութեան վերջ տալու միտումով, այնպէս ալ ազգեր ազգերու կը տիրեն, զանոնք բնաջնջելու միտումով:

Լինել-չլինելու գոյապայքարին զոհերէն մէկն ալ հայ ազգը դարձաւ, թուրք ազգին եսակեղոռնութեան, միայն եսին կառչած ըլլալուն, եւ եսասիրութեան քանդիչ հոգեբանութեան պատճառով, աշխարհաքաղաքական կայէնեան փառա-սիրութենէն, շահամոլութենէն ու նախանձի մոլուցքներէն մղուած:

Սակայն ո՛վ հրաշք, ապրիլը իր 24-ով չկրցաւ յագուրդ տալ թուրքին եղբայրասպան ու արինարբու ախորժակին, այլ հակառակը, ազգի նահատակներու արեան ձայնը, ապրող ազգի պահանջատէր ձայնով կը բողոքէ... Իսկ Աստուծային արդարութեան յաւերժաձայնն առայսօր կը գոչէ. «Ի՞նչ ըրիր, քու եղբորդ արեան ձայնը գետնէն ինծի կը բողոքէ: Դուն անիծեալ ես երկրէն, որ իր բերանը բացաւ եղբորդ արիւնը քու ձեռքէդ ընդունելու» (Ծն 4.10-11):

Յիշատակն արդարոց օրհնութեամբ եղիցի:

Վարդան Վրդ. Թաշճեան

Ողիմպիական խաղերը կու գան ու կ'երթան, մարզիկներ կը շահին ու կը պարտուին: Ոսկի, արծաթ եւ պղինձ մետալներ կը տրուին. սակայն, «Ի՞նչ օգուտ, եթէ մարդ ամբողջ աշխարհը շահի, բայց իր կեանքը կորսնցնէ» (Մտ 16.26):

Այո, ոսկիէն աւելի ցանկալի է Տիրոջ բերած փրկութեան ձրի պարգեւը: Անոր կառչինք եւ Իրմով յաղթական մրցորդներ ըլլանք, ու Մաղմոսերգունին պէս ըսենք. «Ինծի հազարաւոր ոսկիէ ու արծաթէ աւելի լաւ է Քու բերնիդ օրէնքը: Անոր համար Քու պատուիրաններդ ոսկիէն ու ազնիւ ոսկիէն աւելի սիրեցի» (Սղ ?????):

Հրահաս

ՍՈՒՐԲԵՐԸ ԵՒ ՄԵՆՔ

Քառասուն Սուրբ Մանուկները

Շատերուն ծանօթ է այս վերնագիրը: Սակայն, այն, ինչ կրնայ ծանօթ չըլլալ շատերու, հետեւեալն է. այս քառասուն հոգին մանուկներ չէին, այլ ընդհակառակը՝ տարիքով հասուն զինուորներ: Իրենց տրուած «մանուկ» մակդիրը կը մատնանշէ անոնց հոգիի մանկութիւնը՝ անմեղութիւնն ու պարզութիւնը: Աւետարանին մէջ ալ կը կարդանք Քրիստոսի խօսքը որ կ'ըսէ. «Եթէ չփոխուիք եւ մանուկներու պէս չըլլաք, երկինքի արքայութիւնը պիտի չմտնէք» (Մտ 18.2). ինչպէս նաեւ, «Ձեզցէ՛ք որ մանուկները ինծի գան, արգելք մի ըլլաք անոնց, որովհետեւ այդպիսիներուն է երկինքի արքայութիւնը» (Մտ 19.14): Այս քառասուն անձերը «մանուկ» անունով պսակուեցան, որովհետեւ մանուկի անկասկած հաւատքով վստահեցան Քրիստոսին, եւ նահատակութիւն յանձն առին: Ահաւասիկ անոնց նահատակութեան համառօտ պատմութիւնը:

Դ. դարուն սկիզբը, շատերու հետ Մեքսստիոյ կայսերական գունդին մէջ ծառայող զինուորականներ էին անոնք: Երբ կայսրը հաւատաքնութեան կ'ենթարկէ իր զինածառայողները, այս երիտասարդները անվախօրէն կը յայտնեն իրենց քրիստոնէայ ըլլալը: Շեթանոսութեան վերակոչելու զանազան ձախող փորձերէ ու միջոցներէ ետք, ձմրան սառնամանիք գիշեր մը, կայսրը զանոնք նետել կու տայ լիճին մէջ, որպէսզի ուրանան իրենց հաւատքը: Անոնք, այս քաջերը իրենց հաւատքին մէջ հաստատ, ցրտահար կը նահատակուին:

Համաձայն պատմութեան, անոնց նշխարները կ'ամփոփուին Մեքսստիա քաղաքին մէջ, եւ յետագային այնտեղ կը կառուցուի քառասուն զմբէթով Քառասուն Մանուկ Տաճարը: Տաճարը կանգուն կը մնայ մինչեւ Լէնկթիմուրի արշաւանքը:

Գարեգին Վրդ. Շիրամեան

ՈՒՍԱՆՈՐԴ ԱՂՈԹԸ

Արարիչ անճառելի եւ աղբիւր լոյսի ու իմաստութեան, լուսաւորէ միտքս պայծառութեան նշողով եւ մաքրէ մէջես անգիտութեան խաւարը: Դուն, որ մանուկ երեխաներու լեզուներուն մէջ պարզախօսութիւն կը դնես, վարժեցո՛ւր լեզուս, եւ Քու շնորհքներուդ օրհնութեամբ լեզուր շրթուքներս:

Տուր զօրութիւն՝ ճանչնալու, բնութանկութիւն՝ պահելու, կորովամտութիւն՝ մեկնաբանելու, դիւրրնկալութիւն՝ ուսանելու, ինչպէս նաեւ առատօրէն շնորհախաօսելու: Պատրաստ՝ ու յարգարէ՛ իմ այս կեանքս, ուղղէ՛ ընթացքս եւ աւարտին հասցուր կեանքս դէպի Յիսուս Քրիստոս՝ Տէրը: Ամէն:

MESSAGE DU PRÉLAT

La destruction de la mort

Les anges se réjouissent encore pour les hommes et proclament la glorieuse nouvelle au monde, celle de la RÉSURRECTION. « Il détruit la mort par sa victoire. » (Ésaïe 25:8) La mort a donc été vaincue par la vie; voici l'évangile qui retentit partout. Quel miracle! On annonçait ainsi la chute du péché et de la mort. Dieu tout-puissant a anéanti les portes de l'enfer, libéré les prisonniers des chaînes de la mort. Quel miracle! La mort a été vaincue par la mort et a donné la vie à l'homme, une plus grande vie. Face à la mort, l'homme a reçu comme mission de redonner vie à sa vie terrestre : « Moi, je suis venu afin que les hommes aient la vie, une vie abondante. » (Jean 10:10) Avec la conquête de la mort, ce fut la vie pieuse qui revint, victorieuse, sur terre. Le Christ s'est levé dans sa tombe dans une lumière effrayante, cassant les pierres et faisant trembler la terre... Ce fut la même voix qu'on entendit dans le cimetière : « Je suis la résurrection et la vie. »

Que la fête de cette résurrection renouvelle notre foi, et qu'elle octroie une vie nouvelle, animée et sans limites à nous tous.

Que notre Sauveur, revenu à la vie, donne de la force à l'unité de notre peuple, qu'il fortifie notre patrie en la guidant vers la paix et la prospérité.

Gloire à ta glorieuse résurrection, Seigneur!

Le Christ est revenu d'entre les morts.

Béni soit la résurrection du Christ.

Mr. Perfect The Lord, The Perfect "Spouse" Marriage as an Analogy for our Faith in Christ

We make a decision to marry someone. We're either married or we're not. There's no in between. If we're unsure about whether we want to spend the rest of our lives with that person then we're not truly married. Once we make the decision then we are bound for life. During the marriage, out of love for the spouse, we will try our best to please and to serve each other, to be there for one another (in sickness and in health and during all difficulties), and to grow closer in our relationship.

However, there will be times where we will fail to do all that because we're imperfect. We won't love as we ought, we won't serve, we will disappoint, we will have arguments and outbursts and even doubts. But does that mean we're no longer married? No. We've made an oath. We're still married; we're bound for life, no matter what happens during the relationship (by stating "no matter what" I don't mean any serious abuse or violence, which would be unacceptable).

I use the analogy of marriage to relate it to following Christ in faith, based on the biblical concept of Christ as the Groom and the Church as the Bride (Ephesians 5:32). Baptism is our "marriage" with Christ; it's how we become in union/one with Him (Galatians 3:27). And, as in any relationship, communion is essential. We maintain our union with Christ and grow in our relationship with him through listening (reading of His Word), through speaking honestly and lovingly (prayer), getting together over meals (receiving Communion from the Holy Altar), and discussing things that matter to us (Bible study) I prefer a brief explanation, rather than the brackets. We do all these things out of our love for Him and not as an obligation.

But at the same time, there will be days where we will grow distant, we will fall short of loving Him, we will argue with Him and experience unbelief - all because we're still of the flesh; we're imperfect as we have yet to renew our minds (Romans 12:2) in order to match our divine nature (2 Peter 1:4). But He is perfect and He loves us. He loved us while we were still sinners (Romans 5:8), back when we hadn't even acknowledged/accepted him or chosen him as our "spouse". He's a man of His promise (Numbers 23:19; Romans 4:21; Hebrews 6:13). He promised that the day we made the decision to "marry" Him, He would clothe us with His righteousness (2 Corinthians 5:21), cleanse all our sins, and not remember them (Isaiah 43:25). None of them! For love does not keep a record of wrongs (1 Corinthians 13:5). We are bound by marriage and He is against divorce. He will never leave us because of the person He is. What a perfect "spouse" He is! We will fail over and over again, yet He won't and He will never hold that against us, because we are in love, in God Himself, for God is love (1 John 4:8) and we are forever married.

Mariam Arakelian

Ազնուութիւնը կը յաղթէ

Կարօն եւ Պատրիկը իրենց լաւագոյնը ըրին, որպէսզի համոզեն, որ Հրակ Կիրակնօրեայ Դպրոց գայ: Զինք հրաւիրեցին եւ հաճելի պատմութիւններուն եւ երգերուն մասին խօսեցան: Սակայն զովացուցիչի գաղափարն իսկ օգուտ չըբար: Հրակ չհետաքրքրուեցաւ:

Երեւակայեցէք Կարոյին եւ Պատրիկին զարմանքը, երբ Կիրակի մը, Հրակ Կիրակնօրեայ Դպրոց եկաւ:

- Ո՛վ պատճառ եղաւ, որ գաս, Հրակ, հարցուցին:
- Ա՛ն, ըսաւ մատնացոյց ընելով աղջիկ մը:
- Ըսել կ'ուզես, Ռաքէլը, հարցուց Կարօ, անիկա այնքան անչկոտ է, որ ուրիշ պզտիկներու հետ չի խաղար իսկ:
- Երբոր զրքերս գետին ինկան, ինք օգնեց ինծի, հաւաքելու զանոնք: Ուրիշ անգամ մը, իր ճաշէն ինծի ալ տուաւ:

Կարօն եւ Պատրիկը իրարու նայեցան, մինչ Հրակ հեռացաւ:

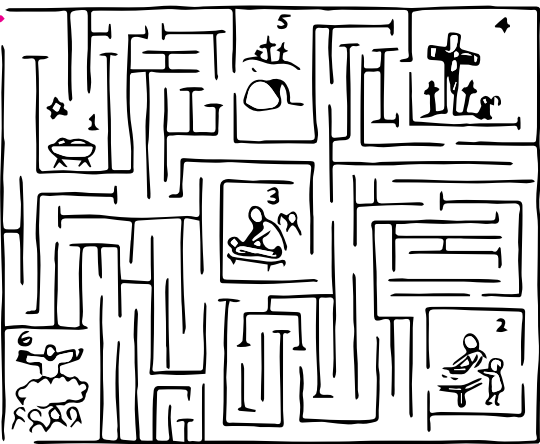
- Կարծեմ մենք երբեք չխորհեցանք Հրակին հետ ընկեր ըլլալ, ըսաւ Պատրիկ:

Ազնուութիւնը լաւագոյն նուերն է, որ մէկը կու տայ ուրիշին: Յիսուս իբրեւ Աստուած, մարդացաւ, ծնաւ մսուրի մը մէջ, տրովեցաւ, խոնարհ եւ ազնիւ ապրեցաւ:

You must travel right through each event in Jesus' life in the right order!

CAN YOU FIND YOUR WAY?

START

END

- 1- Jesus Born in Bethlehem
- 2- Joseph teaches Jesus to work as a carpenter.
- 3- Jeaus heals a little girl.
- 4- Jesus is crucified.
- 5-Jesus is alive again.
- 6- Jesus ascends to heaven.

Քանատայի Հայոց Թեմի Կիրակնօրեայ Դպրոցներու նպատակն է Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ դաւանութեան եւ աւանդութեան համաձայն՝ մեր մանուկներուն եւ պատանիներուն ջամբել կրօնական դաստիարակութիւն եւ եկեղեցւոյ վերաբերեալ գիտելիքներ եւ ծանօթութիւններ:

Ձեր զաւակները Կիրակնօրեայ Դպրոց արձանագրելու համար, կրնաք հեռաձայնել ձեր շրջանի եկեղեցիներու գրասենեակները:

Կիրակնօրեայ Դպրոցի ժամերն են՝ Կիրակի առաւօտները ժամը 10:30-1:00:

ԾԻՍԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

Զատիկ բառը

Զատիկ բառը ի յայտ եկած է Ոսկեդարուն, երբ մեր թարգմանիչ վարդապետները Աստուածաշունչը կը թարգմանէին: Հին Կտակարանին մէջ նշուող «Պասէք»-ի տօնը, որ հրեաներու ամենամեծ եւ յարգուած տօնն էր, կը յիշեցնէր հրեաներուն Եգիպտոսէն ելքը դէպի խոստացուած երկիր: Մեր վարդապետները այս բառը թարգմանած են «զատիկ», որ, իբրեւ բառ, կը նշանակէ անցնիլ, զատուիլ կամ բաժնուիլ:

Քրիստոնեաներուս համար, ան կը խորհրդանշէ ազատութիւն, Քրիստոսի միջոցով ազատագրուիլ մեղքի չարչարանքներէն: Ներկայիս, Հայ Եկեղեցին Զատիկը կը նշէ զարնան գիշերահաւասարին յաջորդող լուսնի լրման առաջին Կիրակի օրը (Այս Տաղաւար Տօնը 35 օրուայ շարժականութիւն ունի, Մարտ 21-էն յետոյ մինչեւ Ապրիլ 26):

ՂԵՂՈՍԻՍԱՊՈՏՈՍԻ ՍԵՐՈՍԻ

Հինգշաբթի, 9
Մարտ 2018-ին,

Շաբաթ, 10
Մարտ 2018-ին,

Երեքշաբթի, 13
Մարտ 2018-ին,

Գերաշնորհ Ս. Բաբգէն Արք. Զարեան, ընկերակցութեամբ Կրօնական Ժողովի ատենապետ Հոգեշնորհ Ս. Վարդան Վրդ. Թաշճեանի, Ազգային Վարչութեան ատենապետ Տիկին Ծովիկ Թերզեանի եւ Դիւանապետին, այցելեց Հայաստանի Հանրապետութեան Դեսպանատուն:

Մոնթրէալի մէջ տեղի ունեցաւ Աստուածաշունչի առաջին տպագրութեան 350-ամեակին նուիրուած գիտաժողովը եւ Ոսկան Երեսնցիի ֆիլմի ներկայացումը:

Բաբգէն Արքեպիսկոպոս ներկայ գտնուեցաւ Հայաստանի Առաջին Հանրապետութեան նուիրուած խորհրդածողովի մը McGill Համալսարանէն ներս: Խորհրդածողովը կազմակերպուած էր Հ.Յ.Դ. Արմէն Գարօ Ուսանողական Միութեան կողմէ, համագործակցութեամբ Գանատայի զանազան հայ ուսանողական միութիւններուն:

ԱՊՐԻԼ

2018

Երկուշաբթի	Երեքշաբթի	Չորեքշաբթի	Հինգշաբթի	Ուրբաթ	Շաբաթ	Կիրակի
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

ՀՈԳԵԻՈՐ ԽՕՍՔ

«Մարմնականը խորհիլը մահ կը պատճառէ,
մինչ հոգեկանը խորհիլը՝ կեանք եւ խաղաղութիւն»:
(Հռ. 8:6)

Ապրիլ 1

Ս. Զատիկ

Ապրիլ 7

Աւետուժն Ս. Աստուածածնի

Ապրիլ 8

Կրկնազատիկ՝ Նոր Կիրակի

Ապրիլ 15

Կանաչ Կիրակի՝
Աշխարհամատրան Կիրակի

Ապրիլ 22

Կարմիր Կիրակի

Ապրիլ 24

Յիշատակի օր Ապրիլեան
Նահատակներու (103-ամեակ)

Ապրիլ 29

Տօն Երեւման Ս. Խաչի

ԱԶԳԱՅԻՆ
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ

Armenian Prelacy of Canada
Prelature Armenienne du Canada

514-856-1200
514-856-1805 F

prelacy@armenianprelacy.ca

armenianprelacy.ca